

om tinget er blevet flyttet hertil fra et andet nærliggende sted? En halv mil syd for Ringsted ligger *Skellerød*, hvis middelalderlige former imidlertid er Skelwerhøwe og Skylffuerøghe. Landsbyen ligger i sognet Sigersted, til hvilket Siklingsagnene er blevet fæstet. Men forledet her må jævnføres med svenske stednavne som Skälby, der er blevet tydede af Lällfler¹⁾, og danske som Skelby og Skelle. Den svenske forsker afleder forledet af det samme ord for højsæde, som vi har i Odins Hlidskjalf, der forekommer som i Norge (i Ullensvang i Hørdafylke). Her i Skellerød kan kongerne i Sigersted eller hvor nu Sælands Herskere har holdt til, have »siddet på høj«, som Saxo lader Balder og Høder »fra toppen af en høj give kundgørelser til det rådspørgende folk«. Herom og om andre lignende bemærkninger i fortidslitteraturen siger Axel Olrik i Danske Studier 1909: Pladsen på højene er den form, hvorunder kongen viser sig i sin fulde kongelige værdighed . . . . Højen ligger nær ved kongsgården [her Sigersted], kongen har der sin daglige plads på et højsæde; her søger de af folket ham, der vil kræve hans afgørelse eller hædre ham som hersker.

Det skånske *Arrie* tolker dr. Kristensen som »højene på den åbne, flade plads«. Hvad om en ikke-sprogmand havde lov til at minde om den århaugr, grøde-høj, som nævnes i Ketilhængs-saga og på hvilken svenskerne særlig juleaften ofrede for at få et frugtbart år.

EN NAVNETEORI.

Af C. KLITGAARD.

FLERE af de Personalhistorikere og Genealoger, jeg i Aarenes Løb er kommen i Forbindelse med, synes at have dannet sig en Teori om Navneopkaldelser, der næppe er holdbar; navnlig ikke for det 17. Aarhundredes Vedkommende. Man gaar ud

¹⁾ Ark. f. nord. filol. X, 166 ff.; jfr. Brate, *Namn och Bygd*, I, 102.

fra, at Barnets Farfader (Farmoder) blev først opkaldt, derefter Barnets Morfader (Mormoder) og videre Oldefædre (Oldemødrene) paa fædrene Side og derefter paa mødrene Side, og man er altsaa tilbøjelig til at ordne Børnenes Rækkefølge paa Grundlag af en saadan Navneskik, naar man ikke kan komme til Kundskab om den ad bedre Vej.

Men min Erfaring er, at Teorien er urigtig for saa vidt Landbefolkningen i Jylland angaar.

Endnu i det 17. Aarh. og vist meget længere holdt den gamle Skik sig, at man fortrinsvis opkaldte døde Slægtninge; levede Barnets Bedsteforældre, opkaldte man Oldeforældrene, og var nogle af Bedsteforældrene døde, opkaldte man disse først.

I Forbindelse med det her anførte skal jeg nævne, at endnu i vore Dage anses Graviditet i visse Egne af Landet, f. Eks. Vendsyssel, for at være en Hindring for, at den paagældende Kvinde holder et Barn over Daaben; hendes Foster vilde i modsat Fald trives aandeligt og legemligt paa det døbte Barns Bekostning. Dette Forhold maa man ogsaa regne med ved »Faderstudier«.

ANMELDELSER.

KJERULFSKE STUDIER.

De af Postekspedient *C. Klitgaard* offentliggjorte »*Kjerulfske Studier*«, af hvilke 3. Hefte nu foreligger, er ikke blot en værdifuld Berigelse af den Faglitteratur, der studeres indenfor en snæver, genealogisk interesseret Kreds; ogsaa alle andre, som sysler med historiske Hjælpevidenskaber, vil her finde et omfattende Materiale.

I de sidste Aartier er den slægtshistoriske Forskning, som omfatter Borgerstanden, undergaaet en vidtrækkende Forandring. Uden at forringe Betydningen af de tørre genealogiske Arbejder, Stamtavlerne i egentlig Forstand, med eller uden nødtørftige biografiske Data, turde det vistnok nu være almindelig anerkendt, at kun den Slægtshistorie, der fremtræder med de skiftende Tidens Kolorit som Baggrund eller gennem en Vurdering